

[Ole Bjørn Kraft.]

holde store besættelsesstyrker i Tyskland og mod det tyske folks vilje — for således vil det jo komme til at ligge — forhindre Tyskland i at skaffe sig våben til at deltage i forsvaret af sit eget land. Tror det ærede medlem, at det er på denne måde, man skaber fred og tryghed og sikkerhed i verden? Tror det ærede medlem virkelig, at det vil være muligt overhovedet at gennemføre en sådan politik? Hvem vil påtage sig det? Det ærede medlem ved, at ingen vil gøre det, og derfor har han og hans parti intet andet forslag at stille op imod det forslag, som her foreligger, for ingen af de andre muligheder vil han, når det kommer til stykket, tage ansvaret for. Tror det ærede medlem, der taler så meget om internationalt samarbejde om fred og forsoning — og det er så sandt, som det er sagt, at det er det, verden trænger til — virkelig, at vi kan bygge en fredelig fremtid i Europa med Tyskland liggende midt i Europas hjerte med den følelse, at alle vender sig fra det, at alle bliver ved at huske alt det, som sandelig sidder bittert i os allesammen? Tror det ærede medlem virkelig, at der kan skabes fred og tryghed i Europa på basis af bitterhed og had frem i tiden? Tror det ærede medlem, det er en bedre fremgangsmåde, end at man som foreslået siger til Tyskland: I er velkomne i det demokratiske samarbejde? Vi tror på, at der er en mulighed i det nye Tyskland for, at et virkeligt demokrati kan vokse frem — og den højtærede udenrigsminister gav tinget nogle meget overbevisende udtalelser på dette område. Vi tror, at i dette atlantiske fællesskab, som ikke alene er militært, vil vi kunne give demokratiet i Tyskland en mulighed for at udvikle sig og for i samarbejde med os — således som tyskerne selv ønsker det — at skabe en ny og fredeligere fremtid. Men på alle disse argumenter, som har været fremlagt, har det ærede medlem indtil nu i virkeligheden ikke været i stand til at give noget svar.

Hvad angår den mistro, som fra så mange sider er kommet frem med hensyn til kontrollen — det ærede medlem og andre har formentlig studeret disse kontrolforanstaltninger, som er fuldstændig enestående i historien i deres omfang — tror jeg ikke, man kan nå til videregående kontrolforan-

staltninger overfor en suveræn stat end dem, man her er nået til. Det ærede medlem er jo så ivrig for nedrustning for alle våbens vedkommende og for forbud mod atomvåben — hvad vi jo alle er enige i — men når han ikke kan acceptere sådanne kontrolforanstaltninger som dem, der her er tale om, som tilfredsstillende, hvordan i alverden skulle det så kunne lykkes på det meget videre felt overfor stormagter som Sovjetunionen, Kina og andre at gennemføre nogen kontrol? Nej, højtærede medlem, sandheden er den, at det bruges i agitationen; men det var rart at høre fra det ærede medlem et svar på disse spørgsmål, som ikke blot jeg, men også andre talere har stillet det ærede medlem overfor.

Hvad angår nogle udtalelser fra den kommunistiske ordfører (Aksel Larsen), bl. a. et citat om, at hvis man realiserede den tyske optagelse i NATO og genbevæbningen, ville forhandling om tysk genforening være nytteløs, vil jeg sige, at jeg afventer med virkelig spænding, hvad det ærede medlem hr. Aksel Larsen om en måned, eller måske 2 eller 3 måneder, engang i en overskuelig fremtid, vil forklare os, når disse forhandlinger er kommet i gang — jeg skal under alle omstændigheder til den tid huske det ærede medlem på den udtalelse, han her har fremsat. Alene de forhandlinger, der for øjeblikket foregår i Moskva om den østrigske fredstraktat, vidner jo om, at det ærede medlems synspunkter ikke kan være rigtige. Hvis de var rigtige, hvis Sovjetunionen virkelig ikke vil forhandle på den basis, som tilbydes den — således som jeg også forklarede det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), uden at han dog tog noget hensyn dertil — den basis, at de allierede har afgivet den forsikring, at hvis Tyskland bliver genforenet, vil dette genforenede frie Tyskland selv kunne tage stilling til de forpligtelser, som Vesttyskland nu indgår på, selv frit kunne vælge sine venner, og hvem det vil slutte traktater med, så ville det vise, at det aldrig havde været Sovjetunionens hensigt at forhandle. Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) stillede det op, som om det var en sag, der var en hindring for genforeningen. Det ærede medlem skulle have hørt efter, da jeg citerede, hvad den nuværende engelske statsminister har sagt